

Verwerende partij: Commission for Communications Regulation

in tegenwoordigheid van: Vodafone Ireland Limited, Three Ireland (Hutchinson) Limited, Three Ireland Services (Hutchinson) Limited

Prejudiciële vraag

Gegeven de situatie waarin:

- (i) de telecommunicatiemarkt is geliberaliseerd en er op deze markt diverse aanbieders van telecommunicatiediensten zijn;
- (ii) de nationale regelgevende instantie (hierna: "NRI") één dienstenaanbieder (hierna: "aanbieder van de universele dienst" of "USP") heeft geselecteerd om universeledienstverplichtingen (hierna: "UDV's") te vervullen;
- (iii) de NRI heeft vastgesteld dat bij de vervulling van UDV's sprake is van positieve nettokosten (hierna: "nettokosten van de UDV"); en
- (iv) de NRI heeft vastgesteld dat de nettokosten van de UDV aanzienlijk zijn, vergeleken met de administratieve kosten van de invoering van een gezamenlijke financieringsregeling voor marktpartijen ten aanzien van de nettokosten van de UDV:

Indien de NRI op grond van haar verplichtingen krachtens de Universeledienstrichtlijn 2002/22⁽¹⁾ moet bepalen of de nettokosten van de UDV onevenredig hoog zijn ten opzichte van de draagkracht van de betrokken USP, gelet op alle kenmerken van de USP, met name het niveau van zijn uitrusting, zijn economische en financiële situatie en zijn marktaandeel (zie punt 42 van het arrest Base), mag de NRI dan krachtens de richtlijnen bij die beoordeling uitsluitend de kenmerken/situatie van de USP in aanmerking nemen of moet de NRI de kenmerken/situatie van de USP beoordelen ten opzichte van zijn concurrenten op de betrokken markt?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB 2002, L 108, blz. 51).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Erfurt (Duitsland) op 18 augustus 2021 — UM / Daimler AG

(Zaak C-506/21)

(2021/C 431/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Erfurt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: UM

Verwerende partij: Daimler AG

Prejudiciële vragen

- 1) Hebben artikel 18, lid 1, artikel 26, lid 1, en artikel 46 van richtlijn 2007/46/EG⁽¹⁾ junctis de artikelen 4, 5 en 13, van verordening (EG) nr. 715/2007⁽²⁾ ook tot doel de belangen van individuele kopers van motorvoertuigen en hun vermogen te beschermen? Behoort daartoe ook het belang van een individuele koper van een voertuig dat hij geen voertuig koopt dat niet in overeenstemming is met de vereisten van het Unierecht, in het bijzonder een voertuig dat is uitgerust met een verboden manipulatie-instrument als bedoeld in artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 715/2007?
- 2) Vereist het Unierecht, in het bijzonder het doeltreffendheidsbeginsel en de Europese grondrechten en fundamentele beginselen alsmede de eigen rechten van de natuur, dat bij elk geval van verwijtbaar — nalatig of opzettelijk — handelen door de fabrikant van het voertuig met betrekking tot het in het verkeer brengen van een voertuig dat is uitgerust met een in artikel 5, lid 2, van verordening (EG) nr. 715/2007 bedoeld verboden manipulatie-instrument, de koper van het voertuig jegens de fabrikant een civielrechtelijke aanspraak op schadevergoeding heeft?

- 3) Staat het Unierecht, met name artikel 267 VWEU junctis artikel 19, lid 1, VEU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, in de weg aan Duitse voorschriften als § 348, lid 3, ZPO en de desbetreffende rechtspraak, indien deze een prejudiciële verwijzing naar het Hof van Justitie van de Europese Unie moeilijker maken, vertragen of onmogelijk maken? Geldt dit tevens voor de Duitse bepalingen inzake partijdigheid als § 42 ZPO?

(¹) Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (kaderrichtlijn) (PB 2007, L 263, blz. 1).

(²) Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PB 2007, L 171, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 18 augustus 2021 door Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 juni 2021 in zaak T-781/16, Puma e.a. / Commissie

(Zaak C-507/21 P)

(2021/C 431/10)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (vertegenwoordigers: E. Vermulst, J. Cornelis, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen;
  - uitvoeringsverordening (EU) 2016/1395 (¹) van de Commissie van 18 augustus 2016, uitvoeringsverordening (EU) 2016/1647 (²) van de Commissie van 13. september 2016, en uitvoeringsverordening (EU) 2016/1731 (³) van de Commissie van 28 september 2016 nietig verklaren;
  - de Commissie verwijzen in de door rekwirantes gemaakte kosten van de hogere voorziening en van de procedure voor het Gerecht in zaak T-781/16,
- of subsidiair,
- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht;
  - de beslissing over de kosten van de procedure voor het Gerecht en van de hogere voorziening aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voeren rekwirantes drie middelen aan.

Eerste middel: de kern van het eerste middel van rekwirantes werd in het bestreden arrest niet behandeld waardoor de motiveringsplicht is geschonden.

Tweede middel: in het bestreden arrest werd bij de behandeling van het onderdeel van het derde middel van rekwirantes waarmee werd aangevoerd dat het evenredigheidsbeginsel was geschonden, niet het juiste juridische criterium toegepast.